

УДК 342.9: 614.2

Пуліна Т.В.¹, Стадник К.Ю.²

¹ д-р екон. наук, проф. НУ «Запорізька політехніка»

² студ. гр. ФЕУ-510м НУ «Запорізька політехніка»

РЕІНЖИНІРИНГ ЯК МЕТОД УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

Головною метою реформування будь-якого промислового підприємства є створення внутрішніх (ресурси і компетенції) і зовнішніх (можливості) умов для стабільного функціонування та сталого розвитку в гармонійній взаємодії із зовнішнім середовищами.

Рішенням проблеми є зміна базових принципів організації компанії і перехід до орієнтації не на функції, а на процеси. З усіх концепцій менеджменту, заснованих на процесах, саме реінжиніринг розглядається як найбільш ефективна концепція та дієвий інструмент здійснення інноваційно-інвестиційної діяльності промислових підприємств України в сучасних умовах.

Суть реінжинірингу визначають аналіз і докорінне перепроєктування існуючих бізнес-процесів підприємства, у результаті яких перерозподіляється і мінімізується використання різних ресурсів, підвищується якість обслуговування клієнтів, спрощується організаційна структура підприємства [1].

Проект з реінжинірингу складається з наступних етапів:

- постановка завдань реінжинірингу, ґрунтуючись на головних цілях компанії, відповідно до її стратегії, потреб споживачів, галузевих особливостях ведення бізнесу;
- аналіз існуючого бізнесу. На цьому етапі проводиться оцінювання і ранжування бізнес-процесів компанії та складається схема її функціонування;
- перепроєктування бізнес-процесів. Розроблення більш ефективних робочих процедур (базових завдань, з яких будуються бізнес-процеси), визначення способів використання інформаційних технологій, ідентифікація необхідних змін у роботі персоналу.
- розробка підтримуючих інформаційних систем. На цій фазі визначаються наявні інформаційні ресурси (устаткування, програмне забезпечення) та впроваджується спеціалізована інформаційна система компанії.

– впровадження перепроєктованих бізнес-процесів це інтеграція та тестування розроблених процесів і підтримуючої інформаційної системи, навчання співробітників, установка інформаційної системи, перехід до нової роботи компанії.

Виділяють три типи організацій, для яких застосування реінжинірингу необхідно і доцільно:

– організації, що знаходяться в кризовому стані. У таких компаній немає вибору: якщо вони не почнуть рішучих кроків, вони неминуче згаснуть. У такому стані час від часу знаходяться практично всі організації, коли переходять з одного рівня життєвого циклу організації на інший;

– організації, що розробляють інноваційні стратегії розвитку, у сучасний момент не знаходяться в кризовому стані, але керівники передбачають неминучість виникнення проблем, пов'язаних з появою нових конкурентів, зміною вимог споживачів, зміною поведінки галузевих конкурентів, зміною постачань ресурсів, зміною стану макросередовища та інше;

– організації-лідери, що проводять агресивну інноваційну політику. Вони не мають проблем ні зараз, ні в майбутньому. Однак такі організації-лідери не задовольняються поточним гарним станом і за допомогою реінжинірингу прагнуть досягти іншого якісного стану (рівня розвитку).

Інноваційний характер реінжинірингу полягає в тому, що розробляється зовсім новий діловий процес, а його реалізація дає дерево наступних інновацій серед елементів виробничо-господарської системи підприємства.

Як зазначають розробники концепції, реінжиніринг здатний забезпечити радикальне підвищення ефективності бізнесу, але, як свідчить практика діяльності вітчизняних промислових підприємств, даний метод управління розвитком не є досить поширеним в Україні. [2].

Отже, виходячи з сутності реінжинірингу, це досить ефективний метод управління розвитком промислових підприємств, але він потребує значних фінансових ресурсів та управлінських зусиль, вимагає впровадження наукоємних інноваційних технологій і така кардинальна зміна бізнес-процесів займає декілька років. Мабуть тому цей метод не досить популярний на вітчизняних підприємствах і його використовують частково та у поєднанні з іншими підходами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Пуліна Т.В. Реінжиніринг як інструмент інноваційно-інвестиційної діяльності підприємств харчової промисловості: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук: спец. 08.06.01 «Економіка, організація і управління підприємствами». Київ, 2006. – 20 с.

2. Пуліна, Т.В., 2015. Реінжиніринг бізнес-процесів машинобудівного підприємства. Економічний простір, № 97, С. 232-243.